

Μυτιλήνη: «Καταστροφή τύπου Σαντορίνης και Πομπηίας» δείχνουν τα νέα ευρήματα και «ξεκλειδώνουν» το μυστήριο του Απολιθωμένου Δάσους..

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)

Μια μοναδική συγκλονιστική εικόνα καταστροφής ενός οικοσυστήματος λόγω μιας γιγάντιας ηφαιστειακής έκρηξης, όπως οι ηφαιστειακές εκρήξεις της Σαντορίνης το 1630 π.Χ ή του Βεζούβιου το 79 μ.Χ. συγκροτούν οι περίπου 50 απολιθωμένοι κορμοί δένδρων σε επάλληλους ορίζοντες που αποκαλύπτονταν έως και χθες παραμονή Πρωτοχρονιάς, κατά τις σωστικές ανασκαφές στην περιοχή του απολιθωμένου δάσους στη Λέσβο

«Παρόμοιες εικόνες έχουμε συναντήσει μόνο από την έκρηξη του ηφαιστείου της Αγίας Ελένης στις ΗΠΑ το 1980, που προκάλεσε καταστροφή δάσους Σεκόγιας στην Πολιτεία της Washington» λέει ο Διευθυντής του Μουσείου απολιθωμένου δάσους Σιγρίου Λέσβου καθηγητής Νίκος Ζούρος

Οι σωστικές ανασκαφές πραγματοποιούνται λόγω των εργασιών κατασκευής του νέου οδικού άξονα Καλλονής - Σιγρίου που διασχίζει την προστατευόμενη περιοχή. Τα ευρήματα με εντατικούς ρυθμούς ανασύρονται και συντηρούνται ώστε στη συνέχεια να αναδειχθούν σε ειδικές θέσεις κατά μήκος του νέου αυτοκινητόδρομου ο οποίος θα μετατραπεί σε ένα - το μοναδικό στην Ελλάδα - ανοιχτό μουσείο φυσικής ιστορίας ηλικίας 20 εκατομμυρίων ετών.

«Η αποκάλυψη της θέσης έγινε σχεδόν τυχαία κατά τη διάρκεια εκσκαφών για την κατασκευή αγωγού ομβρίων στην περιοχή του Ακρόχειρα, κοντά στο Σίγρι» λέει ο κ. Ζούρος.

Με τον ολοκλήρωση όμως της πρώτης ομάδας των απολιθωμένων κορμών διαπιστώθηκε ότι η ομάδα αυτή βρίσκονταν πάνω σε άλλη ομάδα κορμών η οποία είχε παρόμοια χαρακτηριστικά σε μέγεθος και πλήθος ευρημάτων. Και για τη δεύτερη ομάδα ευρημάτων, τα οποία προέρχονται από το ίδιο μεικτό δάσος καρποφόρων και κωνοφόρων δένδρων που είχε αναπτυχθεί πριν από 18 εκατομμύρια χρόνια στις πλαγιές του σημερινού όρους Όρδυμος, ακολουθήθηκε η ίδια διαδικασία της αποτύπωσης, ανασκαφής και μεταφοράς τους από το σημείο στα Εργαστήρια του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας.

«Αλλά και πάλι – λέει ο κ. Ζούρος – δεν είχαμε φτάσει στο τέλος της ανασκαφής. Στα μέσα Δεκεμβρίου διαπιστώθηκε ότι και νέοι απολιθωμένοι κορμοί βρίσκονταν στην ανατολική πλευρά του σκάμματος και για το λόγο αυτό η ανασκαφή επεκτάθηκε προκειμένου να αποκαλυφθούν και τα νέα σημαντικά ευρήματα που πλησιάζουν πλέον τον αριθμό των πενήντα απολιθωμένων κορμών».

Η καταστροφή και η απολίθωση

Σύμφωνα με τον ειδικό επιστήμονα «τα νέα ευρήματα, αποτελούν μάρτυρες της βιαιότητας των ηφαιστειακών εκρήξεων που σκέπασαν τη Λέσβο με τα ηφαιστειακά τους προϊόντα πριν από 18 εκατομμύρια χρόνια».

Οι κορμοί των δένδρων του δάσους έσπασαν και παρασύρθηκαν σαν σπιρτόκουτα από την βιαιότητα των αερίων των ηφαιστειακών εκρήξεων. Μεγάλες ποσότητες ηφαιστειακής στάχτης κάλυψαν τη βλάστηση σε μια μεγάλη έκταση γύρω από το ηφαίστειο.

Στη συνέχεια, έντονες βροχοπτώσεις προκάλεσαν εκτεταμένες πλημμύρες που σάρωσαν την περιοχή, δημιουργώντας μεγάλες λασποροές παρασύροντας την ηφαιστειακή στάχτη μαζί με ηφαιστειακές βολίδες και τους σπασμένους κορμών δένδρων.

Οι γιγάντιες λασποροές έφραξαν τις κοιλάδες, συσσωρεύοντας τους κορμούς των δένδρων δημιουργώντας μικρά «φράγματα» που εμπόδιζαν την κίνηση της λάσπης και ρευστών πλούσιων σε πυρίτιο προς την θάλασσα. Σε αυτό το περιβάλλον πραγματοποιήθηκε η αντικατάσταση των οργανικών μορίων του ξύλου από διοξείδιο του πυριτίου που προκάλεσε την απολίθωση. Με τον τρόπο αυτό οι φραγμένες κοιλάδες μετατράπηκαν σε σημαντικά αρχεία του Απολιθωμένου Δάσους της Λέσβου.

Τα ευρήματα και η αξία τους

Κάνοντας έναν απολογισμό των ευρημάτων τη χρονιά που ολοκληρώθηκε μόλις

χθες, ο κ. Ζούρος υποστηρίζει ότι «πολλές νέες σημαντικές απολιθωματοφόρες θέσεις προστέθηκαν στις ήδη γνωστές, αποκαλύπτοντας πολλά νέα στοιχεία για την εικόνα του υποτροπικού δάσους που υπήρχε στη Λέσβο πριν από 20 εκατομμύρια χρόνια. Τα νέα ευρήματα προσθέτουν νέες πληροφορίες για τα είδη που υπήρχαν στο δάσος αλλά και τις κλιματικές συνθήκες που επικρατούσαν στην περιοχή».

Σχετικά τώρα με τη σημασία όλων αυτών, ο κ. Ζούρος καταλήγει λέγοντας: «Η συνεχιζόμενη επιστημονική έρευνα στην περιοχή του Απολιθωμένου Δάσους από το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας σε συνεργασία με Πανεπιστήμια και Ερευνητικά κέντρα από την Ελλάδα και το εξωτερικό, προκαλεί το διεθνές επιστημονικό ενδιαφέρον. Παράλληλα, προκύπτουν πολλά ενδιαφέροντα στοιχεία για την τοποθεσία των ηφαιστείων, την προέλευση των ηφαιστειακών υλικών που σκέπασαν τη βλάστηση και δημιούργησαν το Απολιθωμένο Δάσος, τις κλιματικές συνθήκες που επικρατούσαν, τη βιαιότητα των ηφαιστειακών εκρήξεων την περίοδο του Μειοκαίνου στο Βόρειο Αιγαίο».

Πηγή: iellada.gr